

ОПАНАСЮК Олександр

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0009-0000-6910-7832>alex_comp@ukr.net**ЛИХОГОД Олександр**

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0009-0001-1506-7457>lyhogod_a@ukr.net

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ УПРАВЛІНСЬКИМ КОМПЕТЕНТНОСТЯМ У МІЖНАРОДНІЙ ЛОГІСТИЦІ

У статті висвітлено тенденції сучасного розвитку логістики, що характеризується стрімкими змінами, обумовленими глобалізаційними процесами, швидким впровадженням технологічних інновацій та появою нових бізнес-моделей. У цьому контексті акцентується увага на важливості формування управлінських компетентностей у майбутніх фахівців, адже інноваційні підходи до освіти стають ключовими для підготовки висококваліфікованих кадрів, здатних ефективно адаптуватися до мінливих умов ринку.

Огляд наукових досліджень засвідчує зростаючий інтерес до впровадження новітніх освітніх методик, спрямованих на розвиток управлінських навичок у сфері міжнародної логістики. Сучасна економічна ситуація диктує необхідність перегляду стандартів професійної підготовки, аби відповідати актуальним вимогам ринку. Основними напрямками розвитку в цій галузі є застосування компетентнісного підходу, використання інноваційних технологій у процесі навчання і створення багаторівневих систем професійної освіти.

У статті також розглядаються інноваційні підходи в педагогіці як оновлення процесів навчання через інтеграцію сучасних технологій для підвищення якості освітнього процесу. Впровадження таких методів стимулює розвиток творчих, аналітичних та управлінських здібностей у студентів. Серед інноваційних методик виділяються використання портфоліо, проблемно-орієнтованого та проєктного навчання, які сприяють активізації пізнавальної діяльності й розвитку критичного мислення.

Суттєву увагу приділено інтеграції цифрових технологій у навчальний процес, які забезпечують доступ до якісних освітніх матеріалів та сприяють міжнародній співпраці. Використання цифрових платформ відкриває можливості для впровадження індивідуалізованих навчальних програм, які відповідають потребам кожного студента.

Таким чином, впровадження інноваційних підходів і цифрових технологій у процес підготовки фахівців у сфері міжнародної логістики є визначальним чинником для їхньої конкурентоспроможності на сучасному ринку праці. Це сприяє підвищенню ефективності навчання та адаптації до вимог глобального середовища.

Ключові слова: логістика; управлінські компетентності; інноваційні методи навчання.

<https://doi.org/10.31891/pcs.2025.4.24>

1. ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

У сучасних реаліях глобалізації та стрімких змін у сфері міжнародної логістики управлінські компетентності набувають вирішального значення для забезпечення успішної роботи підприємств. Інноваційні підходи до навчання, які сприяють розвитку цих компетенцій, стають необхідними для підготовки кваліфікованих фахівців, здатних адаптуватися до нових викликів і ефективно застосовувати сучасні технології. Водночас існують

певні проблеми, які потребують невідкладного вирішення.

Однією з головних проблем є слабка інтеграція інноваційних технологій у навчальні програми, що зумовлює дефіцит необхідних знань і навичок у випускників для роботи в умовах динамічного середовища. Багато освітніх установ недостатньо враховують новітні технології, такі як штучний інтелект чи аналітика даних, що знижує ефективність навчального процесу. Ще однією серйозною перешкодою є відсутність чітких стандартів та моделей управлінських компетентностей, які слід розвивати у

майбутніх спеціалістів. Це дисбалансує освітні програми з вимогами сучасного ринку праці, створюючи ризик невідповідності кваліфікації випускників реальним професійним викликам.

Вирішення цих питань пов'язане з рядом ключових наукових і практичних завдань. Передусім необхідно розробити нові навчальні програми, що інтегрують інноваційні методи навчання та передові технології, аби наблизити освітній процес до актуальних потреб ринку праці. Не менш важливим є визначення та стандартизація управлінських компетентностей шляхом створення чіткої моделі, яка враховує особливості міжнародної логістики. Такий підхід сприятиме підвищенню якості підготовки фахівців. Окрім цього, доцільно вивчати вплив культурних особливостей на розвиток управлінських навичок, щоб адаптувати освітні програми до різних регіональних і корпоративних контекстів. Важливим кроком також стане апробація інноваційних методів навчання безпосередньо на базі підприємств, що дозволить оцінити їхню ефективність і краще відповідати реальним умовам ринку.

Отже, проблема розвитку управлінських компетентностей у сфері міжнародної логістики залишається вкрай актуальною і потребує комплексного підходу, який передбачає поєднання наукових досліджень із практичною реалізацією сучасних навчальних методів. Лише таким чином можна сформулювати покоління висококваліфікованих фахівців, готових успішно працювати в умовах глобалізації та швидкоплинних змін ринку.

2. АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ, В ЯКИХ ЗАПОЧАТКОВАНО РОЗВ'ЯЗАННЯ ДАНОЇ ПРОБЛЕМИ

Сучасні наукові публікації акцентують увагу на зміні підходів в освіті: від традиційних лекцій до інноваційних методів, таких як проєктне навчання, кейс-стаді, симуляції та цифрові платформи. Ці методи спрямовані на формування управлінських компетенцій у сфері міжнародної логістики. Вони активно інтегрують технології штучного інтелекту, блокчейну та Інтернету речей (IoT), сприяючи вдосконаленню стратегічного планування, управління ризиками та оптимізації ланцюгів постачання. Дослідники зосереджують увагу на практичній складовій навчання, де студенти моделюють реальні логістичні ситуації, що дозволяє їм краще адаптуватися до сучасних глобальних викликів [1].

Відомо, що сьогодні активно аналізується інтеграція штучного інтелекту, Інтернету речей та передових автоматизаційних технологій у сферу міжнародної логістики. Ці інноваційні рішення рекомендується включати до освітніх програм задля підвищення точності прогнозування процесів та сприяння екологічній стійкості. Водночас, на шляху впровадження таких змін виникають певні перешкоди, серед яких особливо виділяються високі фінансові витрати та недостатня кількість кваліфікованих кадрів. Для подолання цих викликів дедалі частіше застосовуються гібридні моделі навчання, збагачені інтерактивними елементами диджиталізації. Саме такі підходи дозволяють суттєво підвищити конкурентоспроможність майбутніх фахівців на ринку праці. У цілому, впровадження сучасних методів сприяє

розвитку ключових компетентностей у сферах стратегічного планування, оперативного контролю та управління інноваційними процесами. Особливий акцент при цьому робиться на адаптації до європейських стандартів, що забезпечує відповідність міжнародним вимогам та потребам ринку [2].

3. ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОЗНАЧЕНА СТАТТЯ

У дослідженні інноваційних методів навчання управлінським компетентностям у міжнародній логістиці можна виділити два основні не вирішені аспекти: недостатній аналіз ефективності традиційних методів навчання та інтеграції нових технологій, а також неясність у визначенні ключових управлінських компетентностей, які є критичними для цієї сфери. Ці проблеми вказують на необхідність подальшого дослідження для покращення якості навчання та відповідності навчальних програм сучасним вимогам ринку.

4. ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Дослідження інноваційних методів навчання управлінським компетентностям у міжнародній логістиці.

5. ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ З ПОВНИМ ОБҐРУНТУВАННЯМ ОТРИМАНИХ НАУКОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ

Сучасний розвиток логістики характеризується динамічними змінами, зумовленими глобалізацією, стрімким технологічним прогресом та впровадженням нових бізнес-моделей. У цьому контексті актуальність формування управлінських компетентностей у майбутніх спеціалістів значно зростає.

Використання інноваційних підходів до навчання стає необхідним інструментом для підготовки висококваліфікованих кадрів, здатних ефективно функціонувати та адаптуватися в умовах інтенсивно змінюваного ринкового середовища.

Аналіз наукових публікацій демонструє зростаючу зацікавленість у розробці та впровадженні інноваційних підходів в освіті до формування управлінських компетентностей у галузі міжнародної логістики. Виявлено, що сучасні глобальні виклики та економічні зміни обумовлюють необхідність перегляду стандартів підготовки висококваліфікованих фахівців, здатних ефективно здійснювати професійні функції відповідно до актуальних потреб суспільства та динамічних умов ринку праці. Основними векторами розвитку в цій сфері визначено впровадження компетентнісного підходу в освітній процес, використання інноваційних технологій для підготовки персоналу, а також створення багаторівневих систем професійного навчання спеціалістів з міжнародної логістики [3].

У сучасній педагогічній науці поняття «інновація» трактується у кілька способів: як оновлення, зміни, впровадження чогось нового; створення або застосування конкурентоспроможних і вдосконалених технологій, які значно покращують структуру та якість соціальної сфери. Також до цього поняття належить процес створення, розповсюдження, засвоєння та використання нововведень. Інновація виступає підсумком творчої діяльності, що реалізується у формі нової чи вдосконаленої продукції,

технологічного процесу або освітнього чи управлінського рішення. Це можуть бути вперше створені, поліпшені чи застосовані системи чи їхні компоненти, які значно підвищують ефективність професійно-освітньої діяльності та постійно вдосконалюються у процесі впровадження [4].

Інновації в педагогіці класифікуються за кількома критеріями. За видами професійної діяльності розрізняють управлінські, освітні та виховні інновації. За характером змін вони поділяються на дієві, видозмінюючі та комбіновані. Залежно від масштабу змін виділяють місцеві, системні та модульні інновації. Нарешті, за джерелом виникнення інновації поділяються на внутрішні та зовнішні [5].

Зокрема науковці розглядають інноваційні технології навчання як комплекс сучасних інструментів, методик і підходів, інтегрованих в освітній процес з метою покращення його якості, ефективності та взаємодії. Вони сприяють формуванню творчих, аналітичних і управлінських навичок у студентів, зокрема у сфері вищої освіти та професійної підготовки [6]. Також «інноваційні технології навчання можна трактувати як цілеспрямоване забезпечення освітнього процесу за допомогою нових прийомів, способів та засобів організації освітньої діяльності для підвищення її ефективності та здобуття кількісно і якісно нових освітніх результатів. Тобто, специфіка педагогічної інноваційної технології полягає в тому, що за допомогою нововведень організовується та здійснюється такий освітній процес, в кінцевому результаті якого досягається головні цілі сучасної освіти» [7].

Інноваційні технології, орієнтовані на педагогів закладів вищої освіти, акцентують увагу на впровадженні таких форм організації навчального процесу, які базуються на стимулюванні активної участі здобувачів освіти та їхньому пізнанні світу переважно через практичну діяльність. У межах такого підходу до навчання студент проходить усі чотири етапи сприйняття інформації. При цьому роль викладача виходить за межі традиційної передачі знань, і він перестає бути єдиною ініціативною постаттю в освітньому процесі. Основна увага педагога зміщується до організації пізнавальної діяльності здобувачів освіти, яка може відбуватися самостійно, у співпраці з викладачем або без його участі [8].

Таким чином, частина діяльності викладача переміщується з безпосереднього проведення занять на стадію їхньої підготовки. Виходячи з цього, можна стверджувати, що інновації у сфері вищої освіти є складовою нових знань, підходів і технологій, спрямованих на досягнення результатів у формі якісних освітніх послуг [9]. На думку Долгопол О. та Кір'янової О. найефективнішими в процесі навчання є інноваційні методи до яких відносять: метод портфоліо, проблемного навчання, проєктів та проблемно-пошукові методи.

Метод портфоліо (Performance Portfolio або Portfolio Assessment) є сучасною освітньою технологією, що базується на автентичному оцінюванні результатів освітньої та професійної діяльності. Зазвичай він асоціюється зі сферою освіти, хоча в ширшому розумінні цього терміна застосовується до будь-якої діяльності, спрямованої на досягнення практичних результатів.

На думку Н. Грицай, структура портфоліо студента повинна включати вісім основних блоків: по-перше, професійні знання та навички; по-друге, професійну мобільність; по-третє, професійну креативність; по-четверте, інформаційну культуру; по-п'яте, соціальну та громадську активність; по-шосте, професійно значущі якості особистості; по-сьоме, комунікативні здібності; і, нарешті, когнітивні якості [10].

До основних функцій портфоліо відносять: діагностичну, що відображає динаміку змін у знаннях, навичках і вміннях студента протягом певного періоду навчання або практики; мотиваційну та розвивальну, яка стимулює до самовдосконалення, формує відповідальність за освітній процес і сприяє розвитку рефлексивного мислення; змістовну, що демонструє широкий спектр освітніх досягнень, виконаних завдань, наукових і творчих здобутків студента; рейтингову, яка дозволяє зіставляти рівень підготовки студентів у групі та відстежувати індивідуальний прогрес у навчанні; самопрезентаційну, яка допомагає формувати вміння самопрезентації, що є корисним для подальшого професійного зростання та працевлаштування.

Також портфоліо виступає як інструмент самооцінки, що забезпечує можливість аналізувати власні сильні й слабкі сторони та планувати особистий розвиток.

Метод проблемного навчання передбачає організацію освітнього процесу, в якому педагог, використовуючи різноманітні засоби та джерела, спершу зосереджується на постановці проблеми, формулює пізнавальне завдання, а потім шляхом розкриття системи доказів, зіставлення

поглядів і аналізу підходів демонструє спосіб вирішення завдання. У такому навчанні студенти виступають як спостерігачі й активні учасники наукового пошуку.

Метод проблемно-орієнтованого навчання базується на принципах активного засвоєння знань через аналіз, обговорення та вирішення реальних або змодельованих практичних кейсів. У цьому підході студенти не просто отримують готову інформацію, а самостійно визначають проблему, формулюють гіпотези, проводять дослідження та пропонують обґрунтовані рішення. Такий формат навчання особливо актуальний у сфері логістики, де фахівці щодня стикаються з недетермінованими ситуаціями, оперативними рішеннями та необхідністю адаптації до змінних умов.

Також метод проблемно-орієнтованого активізує пізнавальну діяльність студентів, сприяє глибшому засвоєнню матеріалу, а також розвитку креативності, критичного мислення та навичок самостійного навчання. У контексті логістичної освіти ці навички мають ключове значення, оскільки здобувачі освіти вчаться моделювати сценарії постачання, прогнозувати ризики, аналізувати ефективність логістичних стратегій та розглядати альтернативні варіанти вирішення поставлених завдань.

Застосування проблемного методу також сприяє розвитку комунікативних і колаборативних компетентностей, оскільки студенти працюють у малих групах, дискутують, презентують і захищають власні ідеї, що наближає їхній досвід до умов реальної професійної діяльності. Крім того, використання зазначеного методу заохочує відповідальність за результат,

формує проєктне мислення та здатність бачити проблему у ширшому міждисциплінарному контексті.

Таким чином, використання проблемно-орієнтованого «не лише сприяє ефективному засвоєнню фахових знань, а й забезпечує всебічну підготовку студентів до викликів сучасного логістичного середовища, де гнучкість мислення та здатність до швидкої реакції на зміни є запорукою професійної успішності» [11].

Проблемно-пошукові методи навчання спрямовані на засвоєння знань, формування вмій і навичок шляхом частково пошукової чи дослідницької діяльності. Вони реалізуються через використання словесних, наочних і практичних методів навчання в контексті постановки й вирішення проблемної ситуації.

Проблемно-пошукові методи навчання є комплексом педагогічних стратегій, спрямованих на формування у студентів здатності до активного пошуку рішень у контексті спеціально створених проблемних ситуацій. Цей підхід базується на стимулюванні творчого мислення, самостійності та усвідомленості освітньої діяльності, що сприяє не лише засвоєнню знань, але й розвитку таких важливих компетенцій, як аналіз, синтез, критичне мислення, а також автономне прийняття рішень.

Відмінною рисою цих методів є те, що студенти не отримують готових відповідей, а самостійно шукають рішення, формують нові знання, роблять власні теоретичні висновки. Викладач у цьому процесі виступає фасилітатором, який допомагає формулювати проблему, ставить навідні питання, організовує обговорення та підтримує атмосферу

співпраці [12]. У системі вищої освіти виділяють чотири основні форми проблемного навчання:

1. Виклад навчального матеріалу за проблемним підходом у формі монологічної лекції або діалогічного семінару, де викладач презентує зміст в інтерактивному чи традиційному форматі.

2. Проблемний виклад матеріалу на лекціях, що передбачає постановку викладачем проблемних питань і завдань, які він самостійно розв'язує. У цьому випадку студенти долучаються до процесу лише на рівні мисленнєвої уяви, спостерігаючи за логікою пошуку рішень.

3. Частково-пошукова діяльність, яка реалізується у процесі проведення практичних експериментів, виконання лабораторних робіт, участі в проблемних семінарах або евристичних дискусіях. Викладач заздалегідь визначає проблему, розв'язання якої базується на вже засвоєних знаннях студентів. Завдання такого типу організовані так, щоб викликати інтелектуальні труднощі й стимулювати спрямовану когнітивну діяльність.

4. Самостійна дослідницька діяльність студентів, яка полягає у формулюванні ними власних проблем і розробці шляхів їх вирішення (у межах курсових або дипломних робіт) з подальшим методичним супроводом і контролем викладача [13].

Також слід розглянути основні етапи впровадження проблемного навчання.

Створення проблемної ситуації: Викладач пропонує студентам складне або неоднозначне завдання чи запитання, яке потребує творчого підходу та не має очевидного рішення. Це може бути реальна ситуація з

професійної практики або змодельований кейс.

Аналіз і формулювання гіпотез: Студенти ретельно аналізують поставлену проблему, висуюють попередні гіпотези, розробляють план дослідницької роботи, а також згадують і систематизують раніше отримані знання.

Пошукова діяльність: Здійснюється активний збір, опрацювання та узагальнення інформації. У процесі студенти обговорюють можливі варіанти вирішення завдання в групах або індивідуально.

Розв'язання проблеми та обговорення результатів: Учасники презентують свої напрацьовані висновки, аргументують обрані рішення, а також аналізують альтернативні підходи.

Також науковці виокремлюють переваги проблемно-пошукових методів:

- розвивають творче мислення, ініціативу, здатність до самостійного навчання;
- забезпечують глибше, осмислене засвоєння знань і формування навичок їх застосування на практиці;
- формують компетентності, необхідні для майбутньої професійної діяльності: аналітичні, комунікативні, командної роботи, лідерства;
- мотивують до навчання через залучення до реальних або наближених до реальних проблем [14; 15].

Метод проєктів є освітньою технологією, що сприяє набуттю знань та навичок у процесі планування й виконання практичних завдань-проєктів, які поступово ускладнюються.

Участь у реальних проєктах є одним із найдієвіших способів забезпечення практико-орієнтованого

навчання. Вона надає студентам можливість не лише застосовувати теоретичні знання у практичних умовах, але й набувати безцінного досвіду взаємодії з бізнес-середовищем, вирішуючи завдання прикладного характеру. Проєктне навчання сприяє розвитку комплексу професійних і м'яких навичок, серед яких ключовими є командна робота, управління часом, аналітичне мислення, гнучкість та ефективна комунікація.

Залучення студентів до міждисциплінарних проєктів, часто у співпраці з представниками компаній чи зовнішніми експертами, стимулює формування підприємницького підходу до вирішення завдань і відповідального ставлення до досягнутих результатів. Проєкти у сфері логістики зазвичай охоплюють такі напрямки, як оптимізація ланцюгів постачання, впровадження цифрових технологій, екологічна логістика або стратегічне планування. Цей формат вимагає від студентів інтеграції аналітичного мислення і практичних навичок.

В сучасних умовах навчання важливою умовою є використання цифрових технологій в освітньому процесі. Інтеграція цифрових освітніх платформ, таких як масові відкриті онлайн-курси, відеоконференції, віртуальні класи та хмарні сервіси для співпраці, суттєво розширює можливості навчання для студентів. Це особливо актуально у сфері логістики, де регулярне оновлення знань є надзвичайно важливим. Використовуючи такі інструменти, студенти отримують доступ до якісних навчальних матеріалів провідних університетів і компаній світу, а також мають змогу брати участь у лекціях,

практичних заняттях та обговореннях у реальному часі. Це створює ефект присутності незалежно від їхнього місця перебування. Цифрові освітні технології не лише покращують доступність знань, але й підсилюють залученість студентів у навчальний процес. Це стає можливим завдяки використанню мультимедійного контенту, елементів гейміфікації, онлайн-тестувань та оперативного зворотного зв'язку. В таких умовах навчання взаємодія відбувається в онлайн-середовищі через чати, форуми, опитування чи спільну роботу у віртуальних кімнатах. Такі заходи стимулюють активну участь студентів, розвивають їхні цифрові комунікаційні навички та сприяють самостійності у навчанні.

Цифрові платформи також підтримують інтернаціоналізацію освіти, відкриваючи доступ до курсів із міжнародними сертифікатами, участі в міжнародних вебінарах та проєктах. Вони дозволяють студентам взаємодіяти з викладачами й однолітками з різних країн. Такий досвід сприяє формуванню глобальної компетентності у майбутніх фахівців з логістики, допомагаючи їм легше адаптуватися до викликів ринку праці в умовах цифрових трансформацій галузі.

Переважною особливістю цифровізації освіти є можливість впровадження індивідуалізованих траєкторій освоєння знань. Зважаючи на те, що кожен студент має власні освітні потреби, рівень підготовки та темпи навчання, використання цифрових платформ дозволяє створювати персоналізовані навчальні програми, які максимально відповідають індивідуальним характеристикам. Такий підхід не лише

оптимізує засвоєння матеріалу, але й формує у студентів навички самостійної роботи та підвищену відповідальність за власний освітній розвиток.

Отже, інтеграція цифрових технологій у навчальний процес виступає важливим аспектом професійної підготовки фахівців у галузі міжнародної логістики. Вона відкриває широкі перспективи для удосконалення освітнього середовища, роблячи навчання доступнішим, адаптивним і результативним. Використання інноваційних підходів до навчання сприяє формуванню управлінських компетенцій, які мають ключове значення для ефективного функціонування в умовах сучасного бізнес-середовища.

На нашу думку, цифровізація освіти стає ключовою умовою модернізації підготовки спеціалістів у сфері логістики. Вона забезпечує гнучкість, індивідуалізацію навчання та підвищення його ефективності.

6. ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМКУ

У статті розглянуто сучасні тенденції розвитку логістики, зокрема вплив глобалізації, технологічного прогресу та нових бізнес-моделей на підготовку фахівців у цій галузі. Окрему увагу приділено необхідності впровадження інноваційних підходів до навчання, які сприяють формуванню управлінських компетентностей. Зазначено, що використання інноваційних методів, таких як портфоліо, проблемне навчання, метод проєктів і цифрові технології, дозволяє забезпечити якісну підготовку фахівців, здатних адаптуватися до змінних умов ринку праці.

Інновації в педагогіці класифікуються за різними критеріями, а їх застосування в освітньому процесі сприяє розвитку творчого мислення, самостійності та професійних навичок студентів. Особливий акцент зроблено на цифровізації освіти, яка розширює доступ до знань, стимулює активну участь студентів і дозволяє створювати персоналізовані траєкторії навчання.

Таким чином, стаття підкреслює важливість інноваційних підходів у підготовці фахівців з міжнародної логістики, які відповідають сучасним викликам та вимогам ринку праці.

Перспективи подальших наукових досліджень у сфері інноваційних методів навчання управлінським компетентностям у міжнародній логістиці відкривають значний простір для глибокого аналітичного вивчення та практичного впровадження. В умовах постійної еволюції глобального бізнесового середовища та стрімкого розвитку технологічних інновацій необхідність удосконалення навчальних підходів набуває стратегічної ваги. Однією зі стратегічних цілей є проведення комплексного аналізу ефективності таких інноваційних навчальних підходів, як проєктне навчання, дистанційні технології та симуляційні методи. Результати таких досліджень сприятимуть ідентифікації найбільш результативних методик для розвитку управлінських компетентностей з акцентом на специфіку міжнародної логістики.

Важливою дослідницькою перспективою є інтеграція новітніх технологій, зокрема штучного інтелекту, аналітики великих даних та блокчейн-технологій, у навчальні процеси. Це дозволяє забезпечити підготовку кваліфікованих фахівців,

здатних працювати у високотехнологічному середовищі, притаманному сучасному глобалізованому ринку. Ще одним значним напрямком є розробка адаптивних освітніх програм, що враховують особистісні освітні траєкторії студентів та вимоги міжнародного і локального ринку праці. Специфічну увагу варто приділити персоналізованим підходам і адаптивним освітнім технологіям, які сприяють індивідуалізації навчального процесу.

Особливої уваги заслуговують дослідження, присвячені впливу культурних і соціальних аспектів на процес засвоєння управлінських компетентностей у глобальному контексті. Подібні вивчення дозволяють краще зрозуміти, яким чином культурно-етнічні відмінності впливають на навчальні результати студентів та формування їхніх професійних навичок. Значущим аспектом наукової уваги також є аналіз практики реалізації інноваційних методів в освітніх установах і на підприємствах, із подальшою оцінкою їх ефективності для професійного становлення майбутніх фахівців.

На особливу вагу заслуговує розвиток міждисциплінарних досліджень, які об'єднують концепції логістики, управління, педагогічних наук та інформаційних технологій. Такий підхід дозволяє створювати більш інтегровані й ефективні освітні програми, які відповідають сучасним викликам.

Отже, перспективи досліджень у галузі впровадження інноваційних методів навчання управлінським компетентностям у контексті міжнародної логістики є різноплановими та сприяють

одночасному вирішенню теоретичних і прикладних завдань. Такий підхід забезпечує не лише підвищення стандартів освіти, але й сприяє

підготовці висококваліфікованих фахівців, готових до роботи в умовах динамічного і взаємопов'язаного світового ринку.

Література

1. Боковець, В., Давидюк, Л., & Пілявоз, Т. (2024). Інноваційні технології в міжнародній логістичній діяльності. *Innovation and Sustainability*, (3), 204–212. <https://doi.org/10.31649/ins.2024.3.204.212>
2. Боковець, В., & Давидюк, Л. (2025). Управлінські рішення в логістиці: навчальний посібник [Електронний ресурс]. Вінниця: ВНТУ. (PDF, 177 с.)
3. Белкін, І. В. (2013). Використання інновацій у навчальному процесі вищої школи. У Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми (с. 158–162).
4. Замкова, Н., Поліщук, І., Довгань, Ю., Довгань, Л., & Новицький, Р. (2023). Підготовка майбутніх менеджерів із логістики та управління ланцюгами постачок: компетентнісний підхід. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 1(48), 427–440. <https://doi.org/10.55643/fcaptop.1.48.2023.3946>
5. Словник базових понять з курсу «Педагогіка». (2014). Житомир: Вид-во ЖДУ імені Івана Франка.
6. Інноваційні технології навчання в умовах модернізації сучасної освіти: монографія (2022). За наук. ред. д. пед. н., проф. Л. З. Ребухи. Тернопіль: ЗУНУ.
7. Білоус, І., Дем'янюк, А., & Кричківська, О. (2022). Інноваційні технології навчання в контексті розвитку сучасної освіти. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка*, 1(349), 136–147.
8. Бахтіярова, Х. Ш., Арістова, А. В., & Волобуєва, С. В. (2017). Інноваційні технології навчання: навч. посібник. Київ: НТУ. URL: <https://ukreligieznastvo.wordpress.com/2019/01/18/itn/>
9. Долгопол, О. О., & Кір'янова, О. В. (2021). Інноваційні методи й технології у вищій освіті України: сучасний аспект. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*, (194), 101-106. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-101-106>
10. Грицай, Н. Б. (2011). Методичне портфоліо як засіб формування рефлексивних здібностей майбутніх учителів біології. *Вища освіта України, Тематичний випуск «Педагогіка вищої школи: методологія, теорія, технології»*, (3), 45–55.
11. Lotti, A. (2021). Problem-based learning. *Excellence in Teaching and Learning in Higher Education*, 337.
12. Перегуда, І., & Мирончук, Н. М. (2014). Застосування проблемного навчання у вищому навчальному закладі. У Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном: збірник наукових праць (с. 127-129). Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка.
13. Курлянд, З. Н. (2005). *Педагогіка вищої школи*. Київ: [видавництво].
14. Dmitrenko, N. (2016). The implementation of problem-based learning in Ukrainian higher educational institutions. *Advanced Education*, (5), 28–34. <https://doi.org/10.20535/2410-8286.61834>
15. Ezeddine, G., Souissi, N., Masmoudi, L., Trabelsi, K., Puce, L., Clark, C. C., ... & Mrayah, M. (2023). The problem-solving method: Efficacy for learning and motivation in the field of physical education. *Frontiers in Psychology*, 13, 1041252.

References

1. Bokovets, V., Davydiuk, L., & Pilyavoz, T. (2024). Innovatsiyni tekhnolohiyi v mizhnarodniy lohistychniy diyalnosti. *Innovation and Sustainability*, (3), 204–212. <https://doi.org/10.31649/ins.2024.3.204.212>
2. Bokovets, V., & Davydiuk, L. (2025). Upravlins'ki rishennya v lohistytsi: navchal'nyy posibnyk [Elektronnyy resurs]. Vinnytsia: VNTU. (PDF, 177 s.)
3. Belkin, I. V. (2013). Vykorystannya innovatsiy u navchal'nomu protsesi vyshchoyi shkoly. In Suchasni informatsiyni tekhnolohiyi ta innovatsiyni metodyky navchannya u pidgotovtsi fakhivtsiv: metodolohiya, teoriya, dosvid, problemy (pp. 158–162).
4. Zamkova, N., Polishchuk, I., Dovhan, Yu., Dovhan, L., & Novytskyi, R. (2023). Pidhotovka maibutnikh menedzheriv iz lohistyky ta upravlinnya lantsiuhamy postachok: kompetentnisnyy pidkhid. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 1(48), 427–440. <https://doi.org/10.55643/fcaptop.1.48.2023.3946>
5. Slovyk bazovykh ponyat z kursu «Pedahohika». (2014). Zhytomyr: Vyd-vo ZDU imeni Ivana Franka.
6. Innovatsiyni tekhnolohiyi navchannya v umovakh modernizatsiyi suchasnoyi osvity: monohrafiya (2022). Za nauk. red. d. ped. n., prof. L. Z. Rebuh. Ternopil': ZUNU.
7. Bilous, I., Dem'ianuk, A., & Krychkiivska, O. (2022). Innovatsiyni tekhnolohiyi navchannya v konteksti rozvytku suchasnoyi osvity. *Visnyk Luhanskoho natsional'noho universytetu imeni Tarasa Shevchenka*, 1(349), 136–147.
8. Bakhtiyarova, Kh. Sh., Aristova, A. V., & Volobuyeva, S. V. (2017). Innovatsiyni tekhnolohiyi navchannya: navch. posibnyk. Kyiv: NTU. URL: <https://ukreligieznastvo.wordpress.com/2019/01/18/itn/>
9. Dolhopol, O. O., & Kiryanova, O. V. (2021). Innovatsiyni metody i tekhnolohiyi u vyshchiiy osviti Ukrainy: suchasnyy aspekt. *Naukovi zapysky. Seriya: Pedahohichni nauky*, (194), 101-106. <https://doi.org/10.36550/2415-7988-2021-1-194-101-106>

10. Hrytsay, N. B. (2011). Metodychne portfolio yak zasib formuvannya refleksyivnykh zdbnostey maibutnikh uchyteliv biologiyi. *Vyshcha osvita Ukrainy, Tematychnyy vypusk «Pedahohika vyshchoyi shkoly: metodolohiya, teoriya, tekhnolohiya»*, (3), 45–55.
11. Lotti, A. (2021). Problem-based learning. *Excellence in Teaching and Learning in Higher Education*, 337.
12. Perehuda, I., & Myronchuk, N. M. (2014). Zastosuvannya problemnoho navchannya u vyshchomu navchal'nomu zakladi. In *Modernizatsiya vyshchoyi osvity v Ukraini ta za kordon: zbirnyk naukovykh prats* (pp. 127-129). Zhytomyr: Vyd-vo ZDU im. I. Franka.
13. Kurlyand, Z. N. (2005). *Pedahohika vyshchoyi shkoly*. Kyiv: [vydavnytstvo].
14. Dmitrenko, N. (2016). The implementation of problem-based learning in Ukrainian higher educational institutions. *Advanced Education*, (5), 28–34. <https://doi.org/10.20535/2410-8286.61834>
15. Ezeddine, G., Souissi, N., Masmoudi, L., Trabelsi, K., Puce, L., Clark, C. C., ... & Mrayah, M. (2023). The problem-solving method: Efficacy for learning and motivation in the field of physical education. *Frontiers in Psychology*, 13, 1041252.

Abstract

OPANASIUK Oleksandr, LYKHOGOD Oleksandr

Khmelnitskyi National University

INNOVATIVE TEACHING METHODS FOR MANAGEMENT COMPETENCIES IN INTERNATIONAL LOGISTICS

The article highlights the trends in the modern development of logistics, characterized by rapid changes driven by globalization processes, the swift implementation of technological innovations, and the emergence of new business models. In this context, the importance of forming management competencies in future specialists is emphasized, as innovative approaches to education become key to preparing highly qualified personnel capable of effectively adapting to changing market conditions.

A review of scientific research confirms the growing interest in the implementation of cutting-edge educational methods aimed at developing management skills in the field of international logistics. The current economic situation dictates the need to revise the standards of professional training to meet the current market demands. The main directions of development in this field include the application of a competence-based approach, the use of innovative technologies in the learning process, and the creation of multi-level systems of professional education.

The article also examines innovative approaches in pedagogy as an update of the learning processes through the integration of modern technologies to enhance the quality of the educational process. The implementation of such methods stimulates the development of creative, analytical, and management abilities in students. Among the innovative methodologies, the use of portfolios, problem-oriented, and project-based learning stand out, which facilitate the activation of cognitive activity and the development of critical thinking.

Significant attention has been paid to the integration of digital technologies into the educational process, which provides access to quality educational materials and promotes international cooperation. The use of digital platforms opens up opportunities for the implementation of individualized learning programs that meet the needs of each student.

Thus, the implementation of innovative approaches and digital technologies in the training process of specialists in the field of international logistics is a determining factor for their competitiveness in the modern labor market. This contributes to the increase in the effectiveness of learning and adaptation to the demands of the global environment.

Keywords: logistics; management competencies; innovative learning methods.

Стаття надійшла до редакції / Received 02.12.2025

Прийнята до друку / Accepted 27.12.2025